

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 2. Quotupl[e]x est Censura?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

lis, privans primariò bonis quibusdam spiritualibus dispensationi Ecclesiæ commissis.

Dicitur. 1. *Pœna*, quia semper supponit culpam: nam rem quæ culpâ caret, in damnum vocari non convenit, c. 2. de constit.

2. *Ecclesiastica*, quia ferri potest à sola potestate Ecclesiastica, cum sit privatio bonorum spiritualium, quæ Laici non habent in sua potestate, nec proinde auferre possunt.

3. *Medicinalis*, ex c. 1. de sentent. excom. in 6. quia fertur ad avertendum, & revocandum hominem à peccato. Quare Censura ex intentione Ecclesiæ non est perpetua, ut depositio & degradatio, quæ sunt pœnæ merè vindicativæ; sed tolli debet à Superiore, cum reus se emendavit & satisfecit.

4. *Privans bonis*, &c. ut sunt publica Ecclesiæ suffragia, jurisdictio spiritualis, & ejus usus. Beneficia, Sacrificium, Sacramenta: non item habitus virtutum infusi, gratia sanctificans, character, potestas Ordinis.

5. *Primariò*, nam secundariò privat bonis quibusdam temporalibus, putâ fructibus Beneficii, & societate fidelium etiam in civilibus: sed per ordinem ad bonum spirituale, ut sic faciliùs & promptiùs resipiscant, & ad debitam obedientiam efficacius revocentur.

Q. 2. *Quotuplex est Censura?*

Resp. Censura I. Dividitur in Excommunicationem, Suspensionem, & Interdictum, c. 20. de verbor. signific.

2. Alia

2. Alia est à Jure, alia ab homine. Censura à Jure est ea, quæ per legem vel statuta perpetuum lata est: unde in Canonibus, decretis Pontificum, vel Statutis Episcoporum continetur. Censura ab homine est ea, quæ fertur ab aliquo singulari Superiore, per præceptum transitorium, vel sententiam judicariam: estque vel generalis, quæ generatim & indeterminatè fertur in aliquos, v. g. in Clericos; vel particularis, quæ fertur in certam ac determinatam personam. Censura à jure non cessat morte legislatoris: at Censura ab homine expirat morte Superioris, aut ejus amotione, si eveniat antequam contrahatur; sed jam contracta manet post ejus mortem, donec tollatur per absolutionem.

3. Alia est latæ Sententiæ, alia ferendæ. Prior est, quæ contrahitur ipso facto, seu sola culpæ admissione, absque ulla Judicis sententia. Posterior est ea, quæ non contrahitur, nisi accedente sententiâ Judicis, & vocatur comminatoria. Pro quibus dignoscendis consideranda sunt verba, quibus fertur Censura.

Censura est latæ sententiæ, si adhibeantur hæ voces, *ipso facto, ipso jure, ex tunc, ex nunc, statim, illico, continuo, confestim, mox, protinus, latæ sententiæ, &c.* vel si verba sint præsentis temporis, indicativi modi, v. g. *excommunicamus, suspenduntur, interdicuntur.* Vel præteriti temporis, v. g. *excommunicatus est; volumus esse excommunicatum, suspensum; noverit se excommunicatum, suspensum.* Item si verba sint

imperativi modi, nec dirigantur ad iudicem, nec ejus actionem exigant, ut subjaceat excommunicationi, incidat in excommunicatione; maneat suspensus, interdictus; habeatur pro excommunicato; sit excommunicatus, suspensus, &c.

Censura est ferendæ sententiæ, si feratur per verba, quæ iudicis actionem exigant, vel significant, ut excommunicetur, suspendatur, ab Ecclesiæ ingressu arceatur, decernimus excommunicandum, suspendendum, &c. Item si verba sint futuri temporis, v. g. excommunicabitur, suspendetur; vel minatoria, ut sub pœna excommunicationis, suspensionis, sub interminatione anathematis, &c. nisi ex adjunctis aliud colligatur, vel ex aliquibus verbis additis, ut si dicatur, sub pœna excommunicationis statim incurrendæ, vel cui statim, confestim, omnino subjaceat. In dubio an censura sit latæ, vel ferendæ sententiæ, censenda est ferendæ. quia in pœnis benignior est interpretatio faciendâ, Reg. Jur. 49. in 6.

Q. 3. Quanam culpa requiritur ad contrahendam Censuram?

Resp. Ex communi non contrahitur saltem Censura totalis, nisi ob culpam mortalem, externam, contumaciter admissam contra præceptum Ecclesiasticum. Itaque ad hoc requiritur.

I. Culpa mortalis, ex c. nemo. c. nullus. II. Q. 3. quia Censura est gravis pœna, cum privet magnis bonis spiritualibus. Pœna autem debet